

мотивації та самодисципліни [1, с. 28; 2, с. 50], відсутність зручних інструментів для відстеження та аналізу прогресу [1, с. 188], потенційні ризики для інформаційної безпеки при використанні онлайн-сервісів, а також можливість технологічного перевантаження [3, с. 142]. Ці проблеми необхідно враховувати при розробці та просуванні програмних рішень, таких як веб-застосунок "Habits Tracker", що покликані допомагати людям на шляху до позитивних змін.

Список використаних джерел

1. Клір Дж. Атомні звички. Легкий і перевірений спосіб набути корисних звичок і позбутися звичок шкідливих. Видавництво "Наш Формат".
2. Дахінг Ч. Сила звички. Чому ми діємо так, а не інакше, і як це змінити. Видавництво "Клуб Сімейного Дозвілля".
3. Фогг Б.Дж. Крихітні звички. Великі зміни з маленьких кроків. Видавництво "Лабораторія".

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА, ЇЇ ЗНАЧЕННЯ, ДОСЯГНЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Кузнецова Валерія Андріївна

здобувачка вищої освіти

другого (магістерського) рівня вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Анотація. Цифрова трансформація - глибока зміна громадських процесів під впливом цифрових технологій, вона проникла в усі сфери людської діяльності: економіку, освіту, охорону здоров'я, безпеку, культуру, політику та повсякденне життя. У неї немає обмежень, зокрема впровадженням нових технологій, є передбачення змін мислення, організаційних структур та моделей взаємодії. Сьогодні цифровізація стала одним із головних факторів прогресу, конкурентоспроможності та національної безпеки.

Abstract. Digital transformation is a profound change in social processes under the influence of digital technologies, it has penetrated all spheres of human activity: economy, education, healthcare, security, culture, politics, and everyday life. It has no limitations, including the introduction of new technologies, the anticipation of changes in

thinking, organizational structures, and interaction models. Today, digitalization has become one of the main factors of progress, competitiveness, and national security.

До ключових напрямів цифрової трансформації належать: цифрова економіка (електронна комерція, фінансові технології), електронне урядування (e-Government), цифрова освіта, електронна медицина (e-Health), індустрія 4.0, цифрова культура та інформаційна безпека. Усі ці напрямки тісно пов'язані між собою і формують нову реальність, у якій інформація стає головним ресурсом, а цифрові навички - базовою потребою.

Цифровізація радикально змінює природу праці [1, с. 67]. Зростає попит на спеціалістів з IT-технологій, аналітиків, фахівців з кібербезпеки, а також на гнучкі, міждисциплінарні компетентності. Водночас зникають традиційні професії, автоматизуються рутинні завдання. Виникає феномен «гіг-економіки» - тимчасової, проєктної зайнятості. З'являються нові виклики: цифрове розмежування між поколіннями, регіонами та соціальними групами; питання етики використання даних та штучного інтелекту.

У процесах цифрової трансформації освіта відіграє ключову роль. Від рівня цифрової грамотності громадян залежить успішність запровадження інновацій, адаптація до змін та конкурентоздатність на ринку праці. Відбувається перехід від традиційних форм навчання до змішаних та дистанційних моделей [2, с. 4]. Розвиток електронних освітніх платформ, інструментів віртуальної та доповненої реальності, штучного інтелекту в навчанні. Це не лише можливості, а й виклики: збереження якості, емоційного контакту, рівності доступу.

Одним із найпомітніших проявів цифрової трансформації є електронне урядування. В Україні активно розвивається система надання онлайн державних послуг (Дія, цифровий паспорт тощо). Це сприяє прозорості, ефективності, боротьбі з корупцією, скороченню бюрократії [3, с. 127]. Водночас вимагає високого рівня цифрової довіри, захисту персональних даних, кібербезпеки. Створення відкритих даних дає змогу громадянам і бізнесу активно брати участь у прийнятті рішень.

Попри очевидні переваги, цифровізація несе певні ризики. Серед них - діджитал-геп, кіберзагрози, зростання психологічної залежності від гаджетів, зменшення реальної соціальної взаємодії, розширення цифрової нерівності між тими, хто має доступ до сучасних технологій, та

тими, хто позбавлений такої можливості. Особливу загрозу становитимуть кібератаки, фейкова інформація, маніпуляції у медіапросторі, крадіжки даних. У цьому контексті важливо формувати культуру критичного мислення та кібергігієни.

Але цифрова трансформація в Україні має свої досягнення та перспективи. Україна перебуває на шляху активної цифрової модернізації [4, с. 225]. Запровадження цифрових послуг через портал «Дія», проєкти цифрового освіти, відкриті дані, розвиток ІТ-індустрії - все це свідчить про прагнення держави до сучасності. Однак залишаються проблеми: нерівномірний доступ до інтернету в сільських громадах, потреба у фахівцях, недостатнє фінансування та опір старих систем. Перспективи полягають у поглибленні інтеграції з європейським цифровим ринком, розвитку стартап-культури, інвестуванні в цифрову освіту.

Молоде покоління є активним агентом цифрових змін, її роль у цифровій трансформації суспільства не викликає сумнівів. Вони швидше адаптуються до нових технологій, володіють гнучким мисленням. Вони здатні створювати інноваційні продукти. Молодіжні ініціативи в ІТ-технологіях й продуктах, цифровому мистецтві, соціальних мережах формують нову естетику, мову та стиль взаємодії. Для реалізації їхнього потенціалу необхідно підтримувати цифрове підприємництво, інкубатори ідей, акселератори, гранти для молодих стартаперів.

Поширення цифрових технологій викликає ряд етичних питань: межі приватності, вплив алгоритмів на вибір, контроль за даними, відповідальність штучного інтелекту. Постає завдання формування цифрової етики як окремої галузі знань [5, с. 244], що об'єднує юристів, айтишників, філософів, соціологів. Громадянське суспільство має відігравати ключову роль у визначенні між дозволеним та регулюванні технологічного прогресу на засадах людяності та справедливості.

Отже, цифрова трансформація, це не лише технічне оновлення, а глибока зміна всієї архітектури суспільства, яка формує власні моделі цифрового прогресу.

Список використаних джерел

1. Курепін В. М., Іваненко В. С. Застосування цифрових технологій у сільському господарстві для досягнення цілей сталого розвитку. *Modern*

Economics. 2024. № 47(2024). С. 62-69. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V47\(2024\)-09](https://doi.org/10.31521/modecon.V47(2024)-09).

2. Batsurovska I. V., Dotsenko N. A., Lymar O. O., Gorbenko O. A., Kurepin V. M. (2024). Implementation of open educational resources in the context of student-centred approach. *Educational Dimension*. <https://doi.org/10.55056/ed.807>.

3. Курепін В.М., Іваненко В. С. Взаємодія місцевих органів влади та засобів масової інформації як фактор реалізації інформаційної політики при надзвичайних ситуаціях. *Modern Economics*. 2025. № 49(2025). С. 124-132. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V49\(2025\)-17](https://doi.org/10.31521/modecon.V49(2025)-17).

4. Іваненко В.С., Курепін В.М. Подолання кризових явищ у аграрній сфері за допомогою технології доповненої реальності. *Урожайність та якість продукції рослинництва за сучасних технологій вирощування*: матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., присв. 90-річчю з дня народження професора Г. П. Жемели (м. Полтава, 30 верес. 2023 р.). Полтава: ПДАУ, 2023. С. 224-226. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/15512>.

5. Lotareva D., Didnyak A. Innovative tools of modern learning: using master classes and training in the educational process for achieving communicative competences // *Język i kultura ukraińska we współczesnej humanistycznej przestrzeni czasowej: aspekty komunikacji międzyjęzykowej i kształtowanie kompetencji komunikacyjnych współczesnego specjalisty : zbiór materiałów międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji internetowej 21 lutego 2024 r. = Українська мова та культура в сучасному гуманітарному часопросторі: аспекти міжмовної комунікації та формування комунікативної компетентності сучасного фахівця : матеріали міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Ломжа – Ірпінь, 21 лютого 2024 р.). Ірпінь: Державний податковий університет, 2024. Ірпінь : Державний податковий університет ; Ломжа : MANS w Łomży, 2024. С. 242-251. URL:<https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/handle/123456789/17424>.*